

Lectură

CLASA a III-a

LBRIS online books La porțile cunoașterii

LITERELE, CA NIȘTE NĂTÂNGE

de Corina-Elena Preda

Nu știu dacă am iubit școala dintotdeauna. Mai degrabă, nu toate treptele școlare le-am iubit la fel.

Școala am început-o într-o zi, când mi-a venit rândul. Mi-a fost frică să mă duc și mama a venit cu mine. Mai erau și alte mame. Aveam codițe sau nu, nici nu mai țin minte. Îmi amintesc însă uniforma cu pătrățele, șorțulețul în ton și pantofiorii roșii cu șiret pe care mi-i luase tata în ajun. Deși eram atât de mândră de ei, toate bălțile le luam în picioare. Sărăcuții, acum stau cu tălpile dezlipite și cu șireturile înjumătățite, undeva prin pod. Or mai fi?

Ce grele au mai fost semnele albastre pe foaia de caiet! Tata mă găsea în recreație scriind. Nu că aș fi fost pedepsită – că doamna era blândă cu noi, ci pentru că mi-era teamă ca, ieșind în pauză, să nu fi uitat cum se mai fac semnele acelea curioase.

Ridicam ochii din caiet și, pe tablă, litera mare de tipar căsca spre mine un rânjet bațjocoritor. De cornul cu mac, preferatul meu pe atunci, nici nu îndrăzneam să mă ating. Se termina pauza și eu nu reușeam să umplu pagina cu semne. Doamna vorbea cu bunătate despre mine. „Ce-o fi spunând doamna tatei? Că rup foile, că scriu atât de urât... Dar e atât de greu să scrii! Și stiloul ăsta... Nici el, măcar, nu mă ajută... Degeaba e frumos, că nu face nimic singur. Cred că asta o să cer lui Dumnezeu în rugăciunea mea de seară – ca stiloul meu să scrie singur. O să cumpăr pentru el cerneală din cea mai bună.” Pândeam privirile doamnei, dar ea își măsura cu grijă fiecare gest ce mi-ar fi umplut ochii de lacrimi. Chiar că era bună cu mine! Și bunătatea ei se prăbușea sub spaima că acasă nu voi putea face singură literele, că voi șterge oușoarele și cărligele până voi găuri pagina. Tata avea să o rupă și să mă pună să scriu la nesfârșit. Ce ți-e cu literele astea! Trebuie să umpli toate rândurile cu câte o literă cocoșată sau cu fruntea în nori ori cu bastonașul strâmb.

Pentru mama, toate literele mele erau frumoase și cuminiți. În ochii ei, **a** avea burtica plină cu cerneală, dar – „nu-i nimic!” – asta îi dădea un aer de omuleț bine hrănit. **A** își scutura cosițele, chiar dacă nu erau egale. **O** pocnea de gras. **R** mergea pe spate, târându-și obosit un picioruș bolnav. Bietul „Tata” era mereu „Fata”. Apoi **m** se târa dezlânat pe jumătate de rând și **n** tot așa. Ca niște lumânările aprinse se înșira **i**. **T** bătea cuie în podea, **S** își lua zborul și **C** se făcea potcoavă pentru calul meu din vise.

Rânduri albe, câte pete nu v-au umplut! Câte „mama” la început de rând n-au mai ajuns la capătul paginii! Teama de foaia albă mi-a rămas ca o veșnică încercare...

Titlul lecturii:

Autorul:

Personaje:

Expresii frumoase:

Învățăminte:

 Explică titlul lecturii.

 Răspunde la întrebările următoare:

a) Ce-și amintește fetița din prima zi de școală?

b) Ce voia școlărița să ceară în rugăciunea de la culcare? De ce?

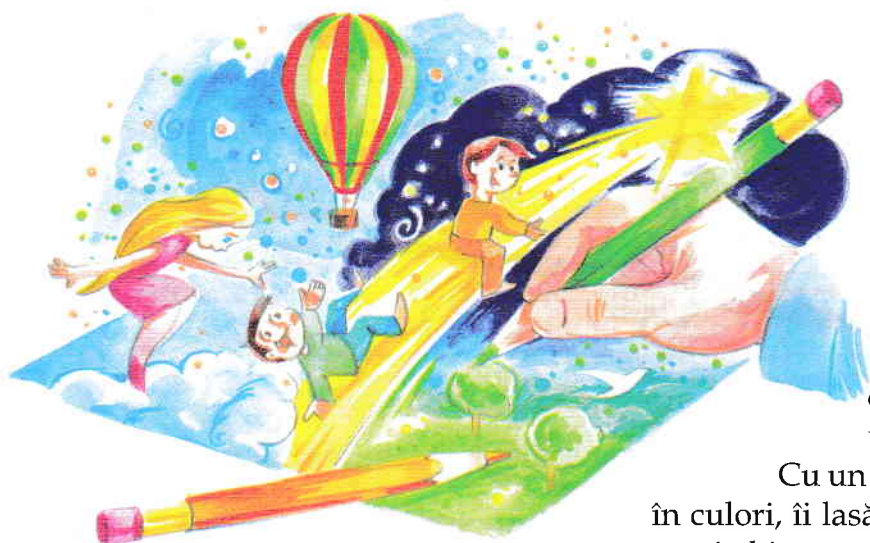
c) Ce credea mama despre literele scrise de fetița ei? Cu ce semănau ele?

 Cuvinte cu mai multe înțelesuri. Ilustrează în câte un enunț sensurile diferite ale cuvintelor date.

 mac (plantă)
(măcănit)

 șiret (la pantofi)
(viclean)

 trepte (scări)
(etape)

Un creion, o rudă bună de a unui pom, s-a cocoțat în buzunarul unui om. L-a însoțit la școală, în târg și cu sârg, tot ce a văzut a păstrat, ca un aparat de fotografiat. Dar, ca un ins mincinos, când să arate pozele, a întors lumea pe dos. Se pare că nu-i vinovat numai creionul, ci și omul.

Am aflat un secret: stăpânul creionului e poet, om-om dar care vede și în somn.

Cu un simplu creion uneori, el face zăpada în culori, îi lasă pe copii să zburde prin cer teleleu cocoțați chiar pe curcubeu și întotdeauna, le pune la

dispoziție drept minge: Luna.

Dacă vede ce nu văd eu, desenul lui frumos, e mincinos?

Odată poetul a desenat un om zburând așa cum l-a văzut el în gând și, ca dovadă că tot ce trece prin gândul omului poate fi adevărat, oamenii s-au apucat de zburat. Și nu de ici-colea, ci de la stea la altă stea. Din aeroplan s-au convins că cerul n-are tavan așa că simplu s-au săltat, în Lună, în Marte și cu gândul, vă asigur eu, zboară și mai departe. (De unde-or fi luat lecții de zbor gândurile astea curate dar prea zvăpăiate? S-o recunoaștem, sunt cutezătoare și talentate, nu știu nici de frică nici de imponderabilitate).

Dar să revenim la modestul creion din lemn și la opera lui ce se cheamă desen. Pentru a ajunge la definiție, hai să intrăm într-o expoziție. Acolo aflăm desenul ce este. Ceva deasupra a ce știm, adică peste. E un act de naștere, scris frumos, al unui gând, al unui vis, fie înaripat, fie duios.

Mic dicționar

ins - om, persoană

teleleu - de colo până colo

de ici-colea - de aici până în apropiere

zvăpăiate - nebunatice, zburdalnice

cutezătoare - curajoase, temerare

imponderabilitate - stare în care cineva sau ceva nu are greutate și plutește

1. Citește atent textul, apoi răspunde la întrebări.

a) Care e rostul creionului din buzunar?

b) Ce face stăpânul de fapt cu creionul?

c) Din ce loc putem afla ce este un desen?

2. Completează seriile de mai jos cu elementele corespunzătoare:

creion, cariocă,

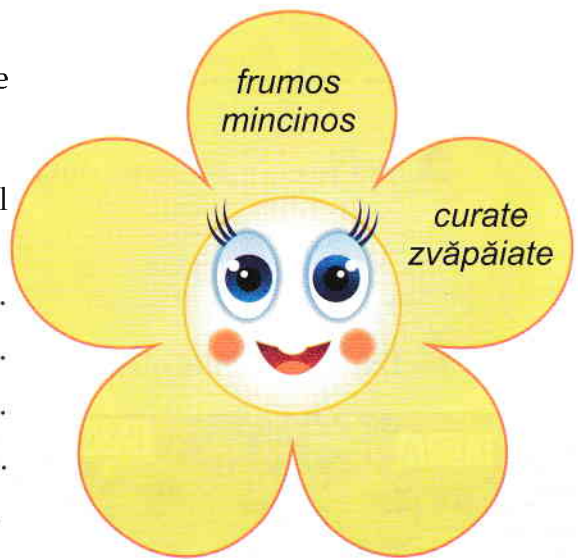
balon, minge,

aeroplan, rachetă,

3. **UOŪ.** Scrie în petale alte cuvinte care să rimeze, descoperite în text.

4. **Argumentează!** Explică de ce creionul este „rudă bună de-a unui pom“.

5. Unește seriile de cuvinte care au același înțeles:

• ins	• boltă cerească	• arbore
• pom	• persoană	• mister
• secret	• teamă	• om
• cer	• copac	• spaimă
• frică	• taină	• firmament

Titlul lecturii:

Autorul:

Personaje:

Expresii frumoase:

Învățăminte:

 Motivează! E adevărat că tot ce-i trece omului prin minte se poate îndeplini?

 . Transcrie propoziția din care aflăm ce este un desen.

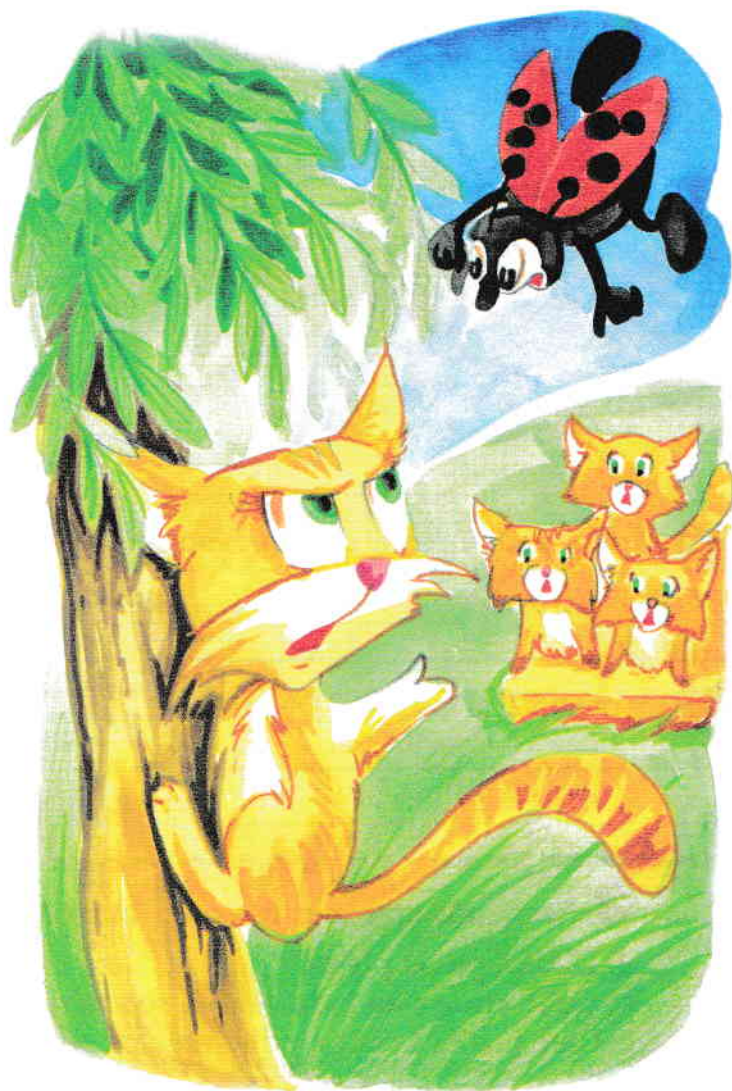
 . Denumește alte obiecte cerești pe care le cunoști.

 . Dă exemplu de alte obiecte care sunt realizate din lemnul copacilor.

creion,

Printre frunzele - verzi săbii,
 mâța urmărește vrăbii,
 sare după cărăbuși
 și se freacă blând de uși.
 În lădiță, trei vărğați
 miorlăie înfometati...
 Trece-n zbor o mămăruță
 și o trage de lăbuță:
 - Du-te la copii, că-i noapte,
 fă-le patul, dă-le lapte,
 că de-atâta mieunat
 și Azor s-a-nduioșat!
 Dar pisica:
 - Miau, miau, miau!
 Sunt ai mei și fac ce vreau!
 În tipicul pisicesc
 spune clar să îi călesc,
 nu să îi răsfăț de zor
 cum li-e cheful dumnealor
 și nu tu o să mă-nveți
 cum să-i cresc cu... șapte vieți!

Mic dicționar

mămăruță - buburuză
tipic - obicei, rânduială
a căli - a face mai puternic

1. Găsește încă două expresii prin care să arăți cum sunt frunzele, apoi alcătuieste cu toate trei enunțuri:

 verzi săbii:

